

Konkret og abstrakt

Tilblivelse og udvikling

Tilblivelsen er så nærværende virkelig, at den ikke lader sig indikere til forskel fra andet, hvor oplevelsen af at være sat af udviklingen kan være en ekstremt påtrængende afsløring af din konkrete tilblivelse, og sand, ikke fordi den svarer til noget, men fordi den ikke svarer til noget.

Den er konkret, mere end det kun virtuelle.

Oplevelsen med dens erfaring er ikke virtuel. Den indeholder det virtuelle/udviklingen, som er noget andet.

Tiden og sproget	3
Semantik og ontologi	4
Tegn og betegnet	4
Et konkret billede af et konkretiseret projekt	6

Sanne Salomonsens sang, "Misbrugt og forladt", leveres i en form, hvor musikanter og instrument er det samme. Hun spiller på det instrument, som hun er. Medie (sprog) og budskab går i et, forskellen er den samme, det samme er forskellen, som ikke er der.

Den stiltiende viden er hendes natur. Musiktraditionen vil sige, at hun har lært at synge på en måde, der er blevet [hendes anden natur](#). Men her som der, hvor en musikanter har lært at spille på sit instrument, er det indlærte blevet en del af musikantens natur, dennes implicitte konkrete væren, musikantens anden natur.

Erfaringen består i resonansen mellem aktiv og passiv, tegn og betegnet, struktur og indhold. Udtrykket, erfaringen er gået i selvsving. Det står selv, sådan som kunsten gør.

[Hun står ensom og forladt på scenen efter den aller første nat, kørt over af udviklingen, hvor mødet med en mand i sengen har efterladt hende med sin tabte mødom og skuffede forventninger til kærligheden.](#)

Hvis du prøver på at følge med udviklingen, så ligger det i din måde at være på, din tilblivelse. (Bestræbelsen på at realisere sig selv som kønnet væsen kan udfolde sig som en måde at blive til på)

Det er noget andet, end at blive kørt over af udviklingen. (Resultatet af forsøget på at realisere sig selv som kønnet væsen kan være slemt skuffende)

Udviklingen er noget abstrakt, som ingen har set. Men det giver alligevel mening at tale om at blive kørt over af den. (Idealerne omkring det at være et kønnet væsen er abstrakte, og derfor kører de realiseringen over)

Tilblivelsen er så nærværende virkelig, at den ikke lader sig indikere til forskel fra andet, hvor oplevelsen af at være sat af udviklingen kan være en ekstremt påtrængende afsløring af din konkrete tilblivelse, og sand, ikke fordi den svarer til noget, men fordi den ikke svarer til noget.

Den er konkret, mere end det kun virtuelle.

Oplevelsen med dens erfaring er ikke virtuel. Den indeholder det virtuelle/udviklingen, som er noget andet.

Erfaringen er konkret og flygtig.

Udviklingen er abstrakt og virtuel.

Der er noget virtuelt over det abstrakte, udviklingen, som kan sætte en af. Det ligger i det konkrete, den måde som nutidens fremtid afslører sig på. Det, der kan komme, findes ikke. Nutidens fremtid findes som det, der ikke findes. Det abstrakte, udviklingen og muligheden findes som det, der ikke findes. Det samme er forskelligt.

Tiden og sproget¹

Sproget siger ikke noget og tiden går ikke. (Det er med sproget som med luften, hvis luften kan sige som et vækkeur, ved du ikke, om det ringer. Hvis ikke forandringen gjorde forskellen på før og efter, ville det ikke give mening at orientere sig tidsligt.)

Når teksten læses, er der tale om en afkodning af tegn hos modtager, noget der sker i kraft af en tillært tradition for at kode og afkode tegn som udtryk. Der er tale om en tillært kompetence, som tager mange år at tilegne sig for iagttageren) Udtrykket som det står der, ordet, sproget siger ikke noget i kraft af sig selv. Det er i kraft af den noget komplekse situation, hvor teksten læses, at det erfares, som om sproget kommer til orde. Dybest set er det udtryk for en gensidig konstitution af tradition for at forveksle udtryk med mening, også kaldet den levende erfaring, resonansen mellem tegn og betegnet i erfaringen, konkret.

Erfaringen, den sprogligt formidlede erfaring, er konkret. Den kan ikke analyseres eller splittes op i sine årsager, uden at blive bortforklaret. Den er uadskilt.

Når maskinen indikerer det konkrete, som den ikke har del i, bruger den tegnsætningen "implicit" eller "tavs".

Når den indikerer den måde, som mennesket opholder sig på konkret i tilblivelsen, så optræder det nominelt som implicit viden eller tavs viden. Den indikerer dermed det, som den ikke har del i.

Den er selv tavs, dybest set, for den kan ikke sige noget, sådan som mennesket, der er konkret til stede i tilblivelsen, kan.

Mennesket er konkret til stede som et talende væsen, også selv om det ikke har nogen konkret at tale med.

Når mennesket læser teksten, får den mening. I sig selv siger teksten ingenting, den er som maskinen, tavs uden den konkrete læsning.

Under teksten hviler den semantiske struktur. Semantisk struktur kan sammenlignes med traditionen for at give tegnet mening. Denne tradition, denne baggrund af tillært tradition for at forlene de sproglige nedslag med mening, give dem betydning, kan ikke tematiseres eller

¹ En konkret erfaring kan bestå i at spille videoen samtidigt med, at du erfarer budskabet i sætningen, som kommer under, dvs. at du tænker indholdet i budskabet om, at sproget ikke taler og at tiden ikke går. Hold fast i pointen, vær til i erfaringen af, at sproget ikke taler og at tiden ikke går. Lad det sive ind gennem nummeret.

indikeres, uden at det sker i kraft af selv samme. Og da den ikke kan indikere eller tematisere sig selv som tradition for at give sig selv mening, uden at det sker i kraft af selv samme, og da det ikke kan ske uden at aktivere en del af sig selv som indikation for sig selv som forudsætning for det at give sig selv betydning, vil det ikke kunne lade sig gøre i sidste ende, uden at det sker på bekostning af andet. Alt kan siges, men ikke uden at alt andet samtidigt forbliver udsagt. Det er udsagnets iboende censur.

Maskinerne siger ikke noget, for de har ingen erfaring og er dermed ikke konkret tilstede. De er blot og bar semantiske øvelser.

Grunden til, at deres output kan læses som udsagn og at de kan betragtes som om, det var sandt, hvad der læses som sådan fra deres output, er, at det er funderet i andre udsagnsværdier, der kan være kvalificeret som udsagn, dvs. være sande fx i videnskabelig forstand.

Semantik og ontologi

Maskinen udvikler semantisk struktur, som bærer meningen i erfaringen. Semantisk struktur former menneskets erfaring i meningens form.

Maskinen er rigtig, hvis verden ikke er delt i erfaring og genstand for erfaring, tilhører maskinen den rigtige verden. Maskinen, også sprogmaskinen, er en rigtig maskine, der findes i den rigtige verden.

Sprogmaskinen kan ikke sige noget, men det, som den laver, kan læses, dvs. erfares, som om det sagde noget.

I erfaringen bliver semantisk struktur til resonans af mening i læren om det, der er, ontologien (Ontologi er læren om det der er og eksisterer).

Maskinen er ikke ontologisk, sådan som [mennesket](#) er. Mennesket lever hen i en virkelighedserfaring, som det forveksler med virkeligheden selv. Man kan udtrykke det på den måde, at mennesket har en verden. Maskinen har ingen verden. Den siger ikke noget. Den har ingen erfaring. Den "er" ikke ontologisk, sådan som mennesket er.

Tegn og betegnet

Distinktionen mellem tegn og betegnet er en form, som erfaringen falder i, formes af performativt konkret på det manifeste plan.

Tegnet viser det, der ikke viser sig ved sig selv, det betegnede. Det kun betegnede er det ikke konkrete, det abstrakte.

Tegnsætningen "udvikling" er et tavst udtryk for noget, der konkret, dvs. manifest indikerer noget "virtuelt" via erfaringens flygtighed.

Erfaringen af det virtuelle er konkret og flygtig.

Muligheden, som den ligger i udviklingen, erfares konkret og flygtig.

Muligheden ligger konkret i tilblivelsen, det virtuelle, som maskinen ikke har del i.

Iflg. Heidegger er ontologien kun mulig som fænomenologi².

Fænomenologi er konkret tilgang til distinktionen mellem det virtuelle og det konkrete, abstrakt og konkret, latent og manifest. Semantisk struktur er performativt til stede i læren om det, der er. Semantik og ontologi er det samme.

Sanne Salomonsens sang, "Misbrugt og forladt", leveres i en form, hvor musikanter og instrument er det samme. Hun spiller på det instrument, som hun er. Medie (sprog) og budskab går i et, forskellen er den samme, det samme er forskellen, som ikke er der.

Den implicite viden er hendes natur. Musiktraditionen vil sige, at hun har lært at synge på en måde, der er blevet hendes anden natur. Men her som der, hvor en musikanter har lært at spille på sit instrument, er det indlærte blevet en del af musikantens natur, dennes implicite konkrete væren, musikantens anden natur.

Erfaringen består i resonansen mellem aktiv og passiv, tegn og betegnet, struktur og indhold. Udtrykket, erfaringen er gået i selvsving. Det står selv, sådan som kunsten gør.

[Hun står ensom og forladt på scenen efter den aller første nat. kørt over af udviklingen, hvor mødet med en mand i sengen har efterladt hende med sin tabte mødom og skuffede forventninger til kærligheden.](#)

² Martin Heidegger, Sein und Zeit 1927.

Et konkret billede af et konkretiseret projekt

Ark er en mobil husbåd med et boligareal på 27 m², indbygget el, toilet med afløb til samletank, køkken med gasblus, køkkenvask, køleskab. Der er 3 sovepladser, to enkelt madrasser og en dobbelt, spiseplads med 4 stole.

Konstruktionen kan flytte sig med 12 km i timen. Det stikker 30 cm og kan hæve sig op i vandet med 15 cm, så det kun stikker 15 cm og sætte sig igen på et øjeblik på bunden, hvor vandet ikke er dybere. Herfra, hvor det står fast, kan det hæve sig yderligere, så det kommer op og står fast på bunden, så tidevandet ikke tager det, når det bliver højvande.

Konstruktionen er resultat af konkrete og abstrakte overvejelser og praktiske realiseringer, som har stået på i ca. 3 år.

Realiseringen af projektet kan kaldes konkretisering af en mangfoldighed af principielle overvejelser og kriterier for funktion og udvikling i praktisk forstand. Det åbner helt konkret for, at man kan etablere et boligareal og anbringe det på en mangfoldighed af lokaliteter langs de danske strande, hvor det står fast på bunden af vandet, så tæt på stranden, at man kan gå frem og tilbage tørskoet mange timer hver dag.

Hvis mennesket ikke skal blive overflødigt i fremtiden, hvis det kun nyttige menneske ikke skal gå under og blive helt overflødigt i en

verden, hvor den kunstige intelligens med sit tavse og atidslige univers af trivialiteter stort set kan overtage alle de funktioner, som det nyttige menneske har haft, så er det nødt til at lære sig selv at kende igen, som det konkrete menneske, det [innovative menneske](#). Mennesket er tilblivelse. Det gælder også det kun nyttige menneske, lønarbejderen, det funktionsadækvate subjekt. I fremtiden vil disse former for menneskelig tilblivelse blive fuldstændigt overflødige, ligegyldige, uden funktion.

De vil blive kørt over af udviklingen.

Vi andre, [selvfinansierede frie af arbejdsmarkedet](#), som for længe siden lærte os at se mulighederne i menneskets potentiale, er [overskudsmennesker](#). Det er noget helt andet end at blive kørt over af udviklingen.

Vi ser og realiserer mulighederne. Vi er skabende meningsgivende væsener, der giver udsagnet sin iboende censurerende kraft.

Maskinerne og de kun nyttige mennesker kan kun efterabe det.